

СТОРІНКА ШЕФ-РЕДАКТОРА



УДК 001.9:008]:2-784.5]](091)(045)

Микола Сенченко,

в. о. директора Книжкової палати України, професор,
e-mail: office@ukrbook.net**Контроль і фальсифікація науки. Інквізиція вчених*****Три фатальні ідеї європейської цивілізації**

Адепти світового уряду завжди намагалися скерувати розвиток країн хибним шляхом за допомогою фальсифікації науки та створення згубних теорій. До таких, на думку професора В. Катасонова, належали ідеї Ч. Дарвіна, Ф. Ніцше та К. Маркса. Про небезпеку цих учень для Європи й інших країн Заходу попереджав святий Микола Сербський, який передбачив їх духовну загибель.

У багатьох проповідях, лекціях і статтях видатний богослов порушував тему дарвінізму. Він вважав, що без урахування цього чинника важко зрозуміти багато трагічних подій ХХ ст. Здавалося б, яким може бути зв'язок між теорією Ч. Дарвіна, що належить до біологічної науки, і такими соціальними катаклізмами, як дві світові війни, революційні події 1917 р. у Росії, Велика депресія 1930-х рр. тощо? Святий упевнений, що безпосередній, на підтвердження чого наводимо його роздуми.

У статті "Три примари європейської цивілізації", опублікованій у журналі "Християнська думка" напередодні Другої світової війни (Белград, серпень—вересень 1939 р.) Микола Сербський зауважував про кризу європейської цивілізації. Під "європейською" він мав на увазі "християнську" цивілізацію. Звісно, криза непомітно назірала й розвивалася протягом багатьох століть, але початок гострої фази богослов датує ХVІІІ ст.

16 грудня 1919 р. під час лекції, прочитаної в лондонському кафедральному соборі Святого Павла у присутності королівських осіб, святий зробив рішучу й сміливу заяву: "Моя теза проста та ясна. Я стверджую: Європа вже не центр і не осереддя світової цивілізації, що вибудовується на основі християнської віри понад дев'ятнадцять століть. У ХVІІІ ст. Європа перестала бути центром світової цивілізації. Зараз вона, хитаючись та оступаючись, бредє по самому краю провалля, що загрожує їй загибеллю, жадібно хапаючись то за одні, то за інші мінливі цінності".

Чому саме ХVІІІ ст.? Тому, що тоді в Європі ширилися, неначе епідемія чуми, ідеї французьких філософів-просвітників Монтеस्क'є, Дідро, Вольтера, Руссо та інших. Ці погляди, на відміну від поглядів ранніх європейських філософів, які намагалися примирити християнство та позитивну науку, були вже відверто атеїстичними й навіть антибожими. Французи переконували Європу, що вище за "науку" немає нічого, а християнська релігія — це або "забобон", або одна з "наукових гіпотез". Утім, це були "квіточки", а "ягідки" з'явилися в наступному столітті.

У ХІХ ст. по європейській цивілізації було завдано три потужні удари — нефізичного характеру. Це були три теорії, подані суспільству як "наукові": "Три фатальні теорії європейської цивілізації, подані Дарвіном, Ніцше та Марксом. Дарвін — носій фатальної природничо-наукової теорії. Ніцше — носій фатальної етичної теорії. Маркс — носій фатальної соціальної теорії" [1].

Ці ідеї пересічні люди, які звикли в житті керуватися здоровим глуздом, зустріли з недовірою: "Звичайні люди, у яких серце ще виступає цензором і наглядачем істини, відчули три ці теорії як небезпечні фантазії". А ось інтелектуали, які вже давно втратили здоровий глузд та інтуїцію — сердечне відчуття, — заковтнули блискучу наживку "наукових теорій": "Проте велика кількість європейських інтелектуалів, у яких пригнічена сила сердечного сприйняття істини, поставилися до цих теорій з усією серйозністю як до великого відкриття".

Нагадаю, що першим із трьох теорій на світ з'явився дарвінізм. Формально датою його народження вважають 24 листопада 1859 р., коли в лондонській друкарні вийшла книга "Походження видів шляхом природного відбору або збереження обраних рас у боротьбі за життя" англійського дослідника природи Ч. Дарвіна (1809—1882). Книга стала наріжним каменем вчення під назвою "дарвінізм", що поширювалося світом, неначе лісова пожежа. Ключові ідеї дарвінізму: боротьба видів за виживання; еволюція як процес "природного відбору"; походження людини від

* Продовження. Початок див.: Вісник Книжкової палати. 2024. № 11. С. 3—10; № 12. С. 3—8; 2025. № 3. С. 3—8.

мавп. Дарвінізм постійно модернізувався, доповнювався новими ідеями й емпіричними даними, набував дедалі витонченішої філософської інтерпретації. Сучасною версією дарвінізму є "синтетична теорія еволюції".

Іншою фатальною теорією стало ніцшеанство, назване на честь її засновника Ф. Ніцше (1844—1900). Це філософське вчення, що заперечує мораль, звеличує егоцентризм, індивідуалізм, волютаризм і висуває концепцію "надлюдини", констатує, що є "вищі та нижчі" раси тощо. Точну дату зародження ніцшеанства визначити важко, але значна кількість праць, що заклала фундамент вчення, припадає на 1880-ті рр., зокрема: "Ранкова зоря. Думки про моральні пересуди" (1881); "Весела наука" (1882); "Так говорив Заратустра. Книга для усіх і ні для кого" (1883—1887); "Антихрист. Прокляття християнству" (1888); "Воля до влади. Досвід переоцінки всіх цінностей" (1886—1888).

Ніцшеанство, як і дарвінізм, мало багато послідовників і безперервно розвивалося. Наприклад, під впливом ідей Ніцше виник фрейдизм; внаслідок "схрещення" дарвінізму та ніцшеанства — "наука" під назвою "євгеніка" тощо.

Третім ученням став марксизм, основоположниками якого є К. Маркс (1818—1883) і частково його соратник Ф. Енгельс (1820—1895). Марксизм (як і ніцшеанство) формувався впродовж багатьох років. Точкою відліку, найімовірніше, став 1848 р., коли обидва "класики марксизму" опублікували "Маніфест Комуністичної партії". Водночас ядром марксизму слід вважати фундаментальну працю К. Маркса "Капітал. Критика політичної економії", що надала теорії наукоподібності й авторитетності. Перший том праці побачив світ 1867 р.

"Капітал" (загалом чотири томи, щоправда, другий і наступні не були дописані) лягли в основу марксистської політичної економії. Окрім того, марксистська теорія охоплювала філософію як діалектичний та історичний матеріалізм. Базис теорії також становили праці Ф. Енгельса "Анти-Дюрінг" (1876—1878) і "Діалектика природи" (1873—1883). Теоретичне обґрунтування комунізму як найвищої суспільно-економічної формації подано у праці К. Маркса "Критика Готської програми" (1875).

Це стислі довідки щодо трьох наведених Миколою Сербським теорій. Прикметно, що всі вони зародилися не лише в одному столітті (XIX), а в межах хронологічного проміжку, що не перевищує чотирьох десятиліть років (від кінця 1840-х до кінця 1880-х рр.). Важко достеменно визначити, що чому передувало. Це були три

майже одночасних непомітних і безшумних постріли, зроблених по європейській цивілізації. Тоді ніхто особливо не надав значення цим теоріям, і спочатку їх обговорювали в досить вузьких колах інтелектуалів, які сприйняли нові вчення із захватом. Проте ці ідеї можна уподібнити отруті з пролонгованою дією.

Смертельний ефект цих концепцій повною мірою виявився за кілька десятиліть років. Вони, як пише Микола Сербський, у XX ст. надали отруйні плоди у вигляді воєн, революцій і криз: "У наші дні ми ясно спостерігаємо, що серце народу було правим, а розум інтелектуалів виявився недалекоглядним суддею. Адже саме тепер виходять назовні гіркі й доленосні плоди цих теорій, внаслідок чого європейська цивілізація покрита густим і тяжким мороком, а весь світ виявився на краю прірви, варварства та загибелі".

Координаційні центри контролю та фальсифікації науки

Пошук таких центрів є доволі важкою та небезпечною роботою, проте аналіз різних джерел свідчить про наявність функцій контролю в окремих світових університетах і фондах. Чимало дослідників не лише виявили численні факти контролю й фальсифікації науки, а й довели, що впродовж кількох століть цим проєктом безпосередньо опікувався Ватикан. Саме в багаторівневих і багатокілометрових сховищах його бібліотеки зберігається безліч артефактів античної й мегалітичної цивілізацій, зокрема й давні писемні джерела. Однак простим смертним доступ до цих артефактів заборонено, а їх існування ретельно приховують.

Варто зауважити, що проєкт фальсифікації досягнень науки має новий координаційний центр, роль якого в справжній історії людства, збереженні історичних пам'яток та унікальних технологій давніх цивілізацій анітрохи не менша, ніж Ватикану з його гігантською бібліотекою.

Що ж це за новий координаційний центр проєкту тотальної фальсифікації науки?

Фахівцям відомо, що у США наукова цензура набагато жорсткіша, ніж в інших країнах. З метою її запровадження 1846 р. було створено Смітсонівський інститут (Smithsonian Institution, SI; аналог Академії наук України) як головну наукову установу в галузі природничих і гуманітарних наук. Історія його створення має доволі містичне підґрунтя.

До складу Смітсонівського інституту входить 19 інститутів, 21 бібліотека, зоопарк, майже 200 незалежних наукових філій, музейних і дослідних установ по всій країні. За офіційними даними, колекція предметів у Смітсонівському інституті

охоплює від 154 до 156 млн одиниць, приблизно 20 млн томів літератури, а архівні документи вимірюють у сотнях тисяч кубічних футів.

І ось ця організація визначає основні напрями гуманітарних наук. Якщо, наприклад, у Смітсонівському інституті заявили, що в Давньому Перу не було мегалітичної цивілізації, то перуанські науковці слухняно підтвердили цей факт. Варто зауважити, що історія Давньої Америки написана "штатівськими" ученими, які визначають офіційний образ стародавнього світу — Новий Світ.

Отже, сховища й запасники Смітсонівського інституту, порівнянні зі сховищами бібліотеки Ватикану, містять велику кількість утаємничених від людства артефактів. Більше того, рік створення SI (1846) свідчить, що він, по суті, контролює не лише американську, а й загальносвітову науку, зокрема й історичну, тобто є інструментом обмеження доступу людства до "забороненого" знання.

І немає нічого дивного в тому, що співробітники SI знищили кілька тисяч знайдених у всьому світі скелетів людей-велетнів, тих самих легендарних "богів" античної цивілізації "золотого століття". Вони спільно з єгипетськими археологами "зачищають" сліди цієї цивілізації на землях Єгипту, а на Близькому Сході вкрадені терористами артефакти з розграбованих музеїв потрапляють або у приватні колекції до світової еліти, або в численні запасники Смітсонівського інституту. Сюди, найімовірніше, було вивезено артефакти з Багдадського музею, викрадені американською армією під час вторгнення в Ірак.

Отже, можна констатувати, що функціонує ще один "центр сили світового уряду", й далеко не повний перелік цих керівних осередків нині має таку структуру:

1. Фінансовий центр — Лондонське Сіті (Британія).
2. Військово-політичний центр — округ Колумбія (США).
3. Релігійно-ідеологічний центр — Ватикан.
4. Науковий центр — Смітсонівський інститут (США).

До наведених слід додати ще й "банк світового уряду" — Швейцарію. Гітлер не дарма не порушував кордонів цієї країни, адже саме звідти Третій Рейх отримував фінансування. Ці факти пояснюють не лише співпрацю Ватикану з нацистським режимом, а й його активну участь разом з американськими спецслужбами в порятунку від справедливого покарання багатьох військових злочинців і учених Німеччини. Останніх, до речі, "прихистив" Смітсонівський інсти-

тут, головне завдання якого полягає в приховуванні від людства справжніх знань про давні цивілізації "золотого століття", їх соціально справедливий громадський устрій та унікальні технології виробництва дешевої енергії.

І якщо Ватикан залучав до переписування історії орден єзуїтів і його слуг, чие головне завдання полягало у фальсифікації й виправленні справжніх літописів, то від середини XIX ст. цей процес відбувався вже на "науковій основі" під керівництвом "учених" Смітсонівського інституту. Проте зауважимо, що фальсифікація історії — це тільки один із напрямів діяльності цієї організації.

У минулих століттях було здійснено підміну справжніх наукових знань за допомогою вигаданих ученими SI недоведених гіпотез, яким надали статус "істини в останній інстанції". І все для того, щоб приховати знання й технології, які становлять реальну небезпеку для влади світового уряду, що поневолює людство.

Варто приділити увагу ще одному центру контролю й фальсифікації науки, яким є Стенфордський дослідницький інститут (Stanford Research Institute, SRI). Дж. Гобсон, один із його директорів, у промові 1952 р. роз'яснив, які напрями має розвивати SRI. Стенфорд можна назвати одним із "діамантів" сфери управління Сполученими Штатами. Заснований одразу після закінчення Другої світової війни (1946), інститут зосередився на дослідженнях у галузі контролю над свідомістю людей і "науках майбутнього".

Для реалізації проєкту контролю й фальсифікації науки потрібно легалізувати таємне світове керівництво. До нього увійде майже тисяча представників світової еліти (Даоський проєкт "Піклувальники 21", 1998). Воно розподілятиме світові ресурси та керуватиме планетою в інтересах "золотого мільярда" обраних. Сьогодні достеменно відомо, що для встановлення нового світового порядку дослідницькі центри Великої Британії та США розробили низку програм, які нині втілюють у життя в багатьох країнах світу.

Одним із найзловісніших проєктів Стенфордського інституту, що може завдати людству значної шкоди через зміну напрямку розвитку багатьох країн, а також соціальних, моральних і релігійних збитків, була програма Стенфордської "Фундації Чарльза Ф. Кеттерінга" під назвою "Зміна образу людини" (Changing Images Man). Офіційна назва — "Контракт № URH (489) — 2150, доповідь про політичні дослідження № 4/4/74", котрий підготували співробітники Центру з вивчення соціальної політики Стенфордського інституту, керівник В. Хармон (Contract Number

URH (489) — 2150 Policy Research Report Number 4/4/74, Prepared SRI Center for Study Social Policy, Director Willis Harmon).

Над доповіддю обсягом 319 сторінок працювали 14 фахівців під керівництвом Тавістокського дослідницького центру і 23 фахівці з управління найвищої ланки. Копію доповіді "Зміна образу людини" здобув один із представників радянської розвідки через п'ять днів після того, як її ухвалив уряд США. Це була програма майбутнього не тільки Америки, а й усього людства: нації мають бути запрограмовані на зміни й настільки звикнути до них, що справжні глибокі трансформації стануть ледве помітними.

Зміни, що відбулися в американському суспільстві, докладно описано в книзі "Смерть Заходу" П. Дж. Б'юкенена, радника американських президентів Р. Ніксона і Р. Рейгана, кандидата в президенти від Республіканської партії на виборах 1992 і 1996 рр. Політик і публіцист зауважує, що американське суспільство так стрімко котиться вниз, що сьогодні розлучення вже ніхто не засуджує; кількість самогубств стрімко зростає, і вони теж майже нікого не дивують; відхилення від соціальних норм і сексуальні збочення, навіть згадку про які вважали вульгарною в моральному суспільстві, стали звичним явищем і не викликають жодного протесту.

Американці й не помітили, як програма "Зміна образу людини" суттєво вплинула на їхній спосіб життя. Наразі ці зміни відбуваються і в українському суспільстві — підґрунтя для цього є, адже в державі виразні негативні вияви сепаратизму. Окрім того, нація переживає й культурну революцію, внаслідок якої панівні висоти посіла псевдоеліта — зграя злодіїв і брехунів. Монополізувавши засоби навіювання ідей, образів, думок і цінностей — телебачення, мистецтво, індустрію розваг, освіту, — вона поволі формує новий народ. Вже не тільки етнічно й расово, а й культурно та етично ми більше не "люди однієї нації під Богом".

Головними клієнтами та замовниками досліджень Стенфордського інституту спочатку були оборонні відомства, але з розвитком SRI розширювався й спектр його програм, серед яких: "Застосування наук про поведінку людини в дослідженнях з проблем управління"; "Управління науки й технології"; "Програма ведення розвідки в бізнесі" тощо. Ці проекти було розроблено саме для контролю розвитку науки та націй.

Поміж корпорацій, що користуються послугами SRI: Міністерство оборони США — Дирекція з оборонних досліджень та інженерних

розробок, Управління аерокосмічних досліджень; Wells Fargo Bank; Bechtel Corporation; Hewlett Packard; Bank of America; McDonnell Douglas; Blyth; Eastman Dillon; TRW.

Одним із найтаємничіших проєктів Стенфорда стала програма ведення війни за допомогою хімічної та бактеріологічної зброї. Наприклад, у межах угоди між Міністерством охорони здоров'я України та Міністерством оборони США від 29.08.2005 № 840/138 в Україні було створено лабораторії з вивчення особливо небезпечних інфекцій. По одній лабораторії відкрито в Києві, Одесі, Херсоні, Тернополі, Ужгороді, Вінниці, Харкові та Луганську, по дві — у Дніпрі, три лабораторії — у Львові. Отже, 8 із 13 лабораторій було започатковано в українських містах-мільйонниках (Київ, Львів, Одеса, Дніпро та Харків) із загальним населенням майже 10 млн осіб. Спільним підрядником будівництва всіх лабораторій стала американська компанія Black & Veatch Special Projects Corp.

На думку експертів, у Штатах наростає внутрішня загроза від діяльності власних наукових установ, що дістали від держави право на проведення досліджень із біонебезпечними речовинами. Особливу занепокоєність закордонних експертів і медіа викликає та обставина, що процес розширення біонебезпечної лабораторної бази вийшов з-під контролю американської влади. І навіть Федеральне бюро розслідувань (ФБР) не може точно визначити кількість лабораторій високого рівня біонебезпеки, що діють у країні.

Експерти роблять висновок, що центри, створені для розв'язання завдань протидії біотероризму, навпаки, стали джерелом нових загроз. У прихованій біологічній війні, яка доки не вийшла за межі лабораторій, беруть участь не лише Пентагон і спеціальні відомства, а й корпорації, об'єднані з Альянсом за біобезпеку. Усі вони є частиною так званої Великої аптеки (Big Pharma) — розгалуженої структури, у якій переплелися інтереси американських конгресменів, фармацевтичної та військової промисловості США.

Стенфордський дослідницький інститут активно використовує ресурси щонайменше 200 дрібніших "мозкових центрів", досліджуючи майже всі аспекти життя в Америці й поза її межами.

Таємний фонд світового уряду

Для втілення планів світового панування та організації нового світового порядку таємний уряд створив власний фонд — справжній аналітично-розвідувальний центр, що має конкретні завдання, функції й джерела фінансування. Керівники фонду "купують" найкращих учених,

політиків і бізнесменів, мають найсучасніше технічне устаткування, здійснюють підготовку агентів у всьому світі.

Це таємна організація несамовитих фанатиків, своєрідна масонська ложа, озброєна давніми знаннями. Її члени вважають, що повинні протистояти загинванню цивілізації й запровадити новий світовий порядок, для чого скрізь розосереджують агентів впливу.

Постає логічне питання: які давні знання вони використовують? Одна з гіпотез стверджує, що це таємні вчення попередніх цивілізацій з управління соціальними системами, знайдені тамплієрами під час розкопок Храмової гори. Історики описують тамплієрів як змовників, і цю тезу підтверджує факт, що засновники ордену проводили в Єрусалимі таємні розкопки й натрапили на певний артефакт, який допоміг досягти їм блискавичного розквіту й багатства.

Історик Першого хрестового походу та раннього Єрусалимського королівства Альберт з Аахена (Albert von Aachen) склав, за розповідями очевидців, хроніку тієї культової події: "Посередині храму — скеля... На одній її стороні є східці, що ведуть в пекло, а на іншій, за свідченням тих людей, що заслуговують на довіру та бачили це на власні очі, є маленькі дверцята, які, проте, завжди опечатані. За ними, за свідченням інших людей, і дотепер зберігаються деякі речі, які вважають одними з найсвятіших" [3].

Відомо, що Храмову гору пронизує мережа природних печер і штучних тунелів. "Тунелі, що йдуть глибоко під камінь (скелю на Храмовій горі), мабуть, прориті хрестоносцями, що намагалися відшукати передбачуваний тайник із Ковчегом Заповіту. Природну печеру під цим каменем хрестоносці прийняли за святилище храму... Вони розширили її та перетворили на приміщення для здійснення обрядів і церемоній" [1], — зазначав біблейський археолог професор Р. Прайс.

Майже всі сучасники й очевидці тих подій свідчать про розкопки хрестоносців, які згодом стали називати себе храмовими лицарями, храмовниками. Але чи знайшли вони те, що шукали? Є підстави вважати, що так, однак і донині достеменно невідомо, який це був артефакт.

Автор книги "Осквернення святини" Тибінг робить висновок, що серед знайдених предметів був документ під назвою "Сангріл": "...тисячі сторінок оригінальних рукописів часів, що передували імператорові Костянтину... Це ті самі документи, яким храмові лицарі завдячують своєю небаченою потужністю" [3].

Критики відкидають цей додатковий аспект історії про тамплієрів і посилаються на офіційну історіографію, яка, на їхню думку, враховує та правильно тлумачить всі факти. Вони стверджують, що храмові лицарі були християнськими хрестоносцями, які завдяки пожертвам і дарам спромоглися накопичити неабиякі статки. У XIV ст., після хрестових походів і розгрому тамплієрів у Франції, орден припинив існування.

Створення ордену тамплієрів має свою історію, тісно пов'язану з Першим хрестовим походом, що відбувся у 1096—1099 рр. Завершився він в липні 1099 р. кривавим завоюванням Єрусалиму. Цьому передувало сухопутний похід у Палестину, що коштував хрестоносцям великих втрат. Військо складалося переважно з французьких загонів, одним із проводирів був лицар дворянського звання Готфрід Бульонський. Після перемоги його армії було засновано королівство Єрусалим. Коли рік потому Готфрід помер, королем став його брат Балдуїн, який залишався на троні від 1100 р. і до своєї смерті 1118-го. У період його правління відбувалося жваве, хоча й частково таємне, спілкування з французькою батьківщиною, зокрема з колами, звідки походили правителі.

Приблизно у 1110 р. тамплієри знову опинилися у Франції, 1114 р. вирушили в Єрусалим, однак незабаром доволі швидко повернулися на батьківщину. Що за причина змусила їх зважитися на важку подорож? Невже тільки заради того, щоб провести кілька місяців на Святий Землі? Найімовірніше, вони заволоділи таємними рукописами й географічними картами (світу!), що повністю змінило тодішнє уявлення про планету.

Заборонене знання: змова церков, юдейське й ісламське тлумачення Ісуса, стародавні документи та географічні карти, відомості про казкові землі з незліченними скарбами по той бік Великого Західного моря — зачаровувало європейське дворянство та лицарів. Таємницю суворо зберігали, щоб не спричинити смертельно небезпечної анафеми, відлучення від Церкви. У той час Землю офіційно вважали плоскою, і горизонт Великого моря збігався з краєм земного диска, наблизившись до якого, можна було впасти в пекло. Тих, хто піддавав сумніву непогрішну інтерпретацію Біблії, переслідувала інквізиція [1]. Проте в надрах суспільства віддавна тліла "невіра", ересь. Цим словом таврували все, що суперечило головним догмам Церкви: язичницькі вчення, наприклад, про реінкарнацію; юдейські й ісламські таємні вчення (нецерковні погляди на Ісуса, кабала, священна геометрія, астрономія) та

всі не визнані Церквою вчення про Землю й Сонячну систему. Ті, хто виявляв цікавість до нових заборонених віань у науці, змушені були об'єднуватися в таємні союзи.

Однією з таких таємних організацій і є зазначений вище фонд, створений світовим урядом для захисту чистоти віри й ідей нової цивілізації — нового світового порядку. Фонд швидко знайшов джерела фінансування, і реалізація планів значно прискорилося. Його аналітичні служби почали розробляти плани розосередження своїх агентів у світі. На підкуп і шантаж не шкодували грошей, адже мета виправдовувала засоби.

Поступово фонд став ключовою силою, на яку зважали навіть провідні розвідки світу. Аналітичні служби ставали дедалі потужнішими та діяли дедалі витонченіше. У світі зростала кількість агентів впливу, які працювали в інтересах фонду та заради втілення його планів. В епоху, коли число елітарних клубів і спільнот невинно збільшується, ці факти здаються закономірними.

Поступово діяльністю фонду зацікавилися представники різноманітних спецслужб, які стикалися з агентами впливу на своїх територіях. І тоді настав новий етап розвитку цієї організації: її співробітники кинули виклик провідним спец-

службам. Фонд став занадто потужною та розгалуженою структурою, щоб його можна було знищити одним ударом. Він нагадує багатоголову гідру, у якій на місці однієї втраченої голови відростають дві нові.

Багато співробітників фонду, зокрема й високопосадовці, не знали й не могли знати, хто саме його очолює, хто є фактичним керівником організації. Найбільшу таємницю становлять імена Великого Магістра та чотирьох його заступників. Безумовно, це розумні й можновладні особи, які ухвалюють рішення, спрямовані на досягнення світового панування й побудову Папської імперії Риму. Цей цивілізаційний проєкт був розроблений в середині XI ст., і його реалізація не припинялася ані на мить. Жерці, які спланували й втілюють у життя програму світового панування, зустрічають жорстоку протидію з боку інших цивілізаційних проєктів, як-от Великий Ізраїль і WASP (проєкт білих англосакських протестантів).

Сьогодні завдання цих трьох проєктів збігаються, і їхні ініціатори спільно здійснюють роботу для досягнення головної мети — встановлення нового світового порядку.

(Далі буде)

Список літератури

1. Сенченко М. Контроль і фальсифікація науки. Інквізиція вчених. Київ : Ліра-К, 2020. 226 с.
2. Бьюкенен П. Дж. Смерть Запада. Москва : АСТ, 2004. 444 с.
3. Franjo T. Die Wachter des Heiligen Gral — Das verborgene Wissen der Tempelritter, Bastei Liibbe, Mtinchen 2001. 44 s.

Надійшла до редакції 20 березня 2025 року



КНИГОЗНАВСТВО. ВИДАВНИЧА СПРАВА

Ідентифікація серіальних видань в Україні в умовах воєнного стану



25 березня 2025 р. у приміщенні Президії Національної академії наук України відбувся

науково-практичний семінар "Функціонування системи ISSN в Україні в умовах воєнного стану: наукова періодика". Захід був організований спільно Науково-видавничою радою НАН України, Видавничим домом "Академперіодика" НАН України та ДНУ "Книжкова палата України імені Івана Федорова", що виконує функції Національного центру ISSN в Україні.

У роботі семінару взяли участь понад 30 представників видавничих підрозділів установ НАН України. Завідувачка відділу Міжнародної стандартної нумерації видань та електронних ресурсів Книжкової палати України І. Погореловська розповіла учасникам про особливості функ-